

Marek Czarnecki

Kanie, st. II, gm. Brwinów, woj.
warszawskie, AZP 59-64/13

Informator Archeologiczny : badania 31, 140-141

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Recherches Archéologiques” i „Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Janki Dolne, st. 11, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

JEZIERNIK, st. 4, gm. OSTASZEWO, WOJ. ELBLĄSKIE, AZP 15-47/9

- osada kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza, IV - II w. p.n.e.)
- osada kultury oksywskiej (młodszy okres przedrzymski, fazy A₂-A₃)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Mirosława Jonakowskiego (PSOZ w Elblągu). Finansowane przez PSOZ w Elblągu. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 85,5 m².

Stanowisko położone jest na Żuławach, w odległości około 500 m na wschód od wsi, około 800 m na północny wschód od drogi Ostaszewo - Nowy Dwór Gdański. Pierwotnie niewielkie wyniesienie, zostało obecnie w znacznej części zniwelowane w wyniku długoletniej eksploracji piasku. Stanowisko zlokalizowane jest na zachodniej krawędzi piaśnicy.

Prace ratownicze, stanowiące kontynuację badań z 1996 r., miały na celu przebadanie i zabezpieczenie dalszej części zachodniej krawędzi piaśnicy oraz rozpoznanie stopnia zniszczenia pozostałej partii osady, poza bezpośrednim zasięgiem piaśnicy. Założono dwa wykopy badawcze: wykop V, usytuowany na krawędzi piaśnicy oraz wykop VI, usytuowany w nieznacznej odległości od krawędzi. W wykopie VI odsłonięto dwa poziomy osadnicze, oddzielone cienką (10-15 cm) warstwą akumulacyjną żółtego piasku.

Zlokalizowano łącznie 5 obiektów osadniczych: niewielkie palenisko z pierwszej fazy osady oraz wapiennik (ob. 2/97), częściowo zniszczony przez obryw piaśnicy, duży obiekt śmietniskowy z licznym materiałem ceramicznym i dwa mniejsze, mało charakterystyczne, z drugiej fazy osady. Z ciekawych znalezisk należy wymienić jedynie rozcieracz kamienny znaleziony w obiekcie kultury oksywskiej.

Osada w Jezierniku, st. 4, pomimo zniszczenia przeważającej jej części przez wieloletnie wybieranie piasku, w dalszym ciągu posiada duże walory poznawcze dla rejonu Delt Wisły, szczególnie w powiązaniu ze zlokalizowanymi w niewielkiej odległości (około 4 km) dwoma cmentarzyskami oksywsko-wielbarskimi w Lubieszewie, gm. Nowy Dwór Gdański, st. 1 i 2.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Elblągu.

Badania będą kontynuowane.

Kaczynos, st. 1, gm. Stare Pole, woj. elbląskie - patrz: neolit

Kamińskie, st. 1, gm. Orzysz, woj. suwalskie - patrz: wczesna epoka brązu

KANIE, st. II, gm. Brwinów, woj. warszawskie, AZP 59-64/13

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (okres halsztacki)
- osada hutnicza kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski/okres wpływów rzymskich, fazy A₃/B)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski/okres wpływów rzymskich, fazy A₃/B)
- ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza (XII/XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 26 do 27 kwietnia przez mgr. Marka Czarneckiego (Archeology and Art Warszawa), na zlecenie PSOZ. Finansowane przez inwestora prywatnego. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,35 ara.

Badania prowadzono na zachodniej krawędzi stanowiska (w pasie drogowym ul. Bajkowej, po jej zachodniej stronie). Wykop był rowem pod przyłącze gazu, szerokości 0,5 m i długości 70 m. Zaobserwowano następujące warstwy: 1 — piaszczysty humus (27 cm), 2 — piaszczysta, brązowoszara

warstwa kulturowa z drobinami polepy i rozkruszonymi, przepalonymi kamieniami (grubość 1-15 cm; występuje tylko w północnym odcinku, a jej miąższość narasta w kierunku północnym), 3 — piaszczysty calec. Odkryto 5 obiektów starożytnych: jedno palenisko z jednowarstwowym brukiem kamiennym, dwie jamy posłupowe, z których jedna wzmocniona była kamieniami, oraz dwie jamy nieokreślone. Pozyskane materiały zabytkowe to kilkanaście fragmentów ceramiki kultury przeworskiej, polepa i odłupek krzemieny. Nie odkryto żuźła soplowego, zatem ten fragment stanowiska pełnił prawdopodobnie wyłącznie funkcje osady mieszkalnej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie.

Badania będą kontynuowane.

KARCZYN, gm. woj. bydgoskie

- zespół konstrukcji i zabytków drewnianych z okresu wpływów rzymskich

Kontynuacja badań ratowniczych na trasie gazociągu tranzytowego. Prace prowadzili dr Józef Bednarczyk i mgr Jolanta Czulak (Instytut Prahistorii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu).

Kaszewy Kościelne, st. 1, gm. Krzyżanów, woj. łódzkie - patrz: środkowa i późna epoka brązu

KIEŁCZEWO, st. 45, gm. Kościan, woj. leszczyńskie

- obozowisko mezolityczne
- osada neolityczna
- osada kultury przeworskiej

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Alinę Jaszewską i mgr. Tadeusza Łaskiewicza (Pracownia Konserwacji Zabytków, Sp. z o.o., Poznań). Szósty sezon badań.

KOBIELICE, st. 19 (GAZ 120), gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie, AZP 46-43

- osada grupy brzesko-kujawskiej kultury lendzielsko-polgarskiej (neolit)
- osada kultury amfor kulistych (neolit)
- osada kultury przeworskiej (schyłek młodszego okresu przedrzymskiego i okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez Oddział Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich w Łodzi na trasie przebiegu gazociągu Płw. Jamał-Europa Zachodnia w dniach od 4 do 14 listopada. Prace podjęto w oparciu o decyzję wydaną przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławku. Finansowane przez EuRoPol Gaz S. A.,

Według danych z badań powierzchniowych, zawartych w opracowaniu wykonanym dla potrzeb inwestycji, wyprzedzających główne działania, miało to być stanowisko związane z okresem późnośredniowiecznym. Stwierdzono jednak daleko bardziej złożoną sytuację kulturową jak i stratygraficzną. Pierwotnie zakładano, że stanowisko zostanie poddane jedynie nadzorom archeologicznym, podjęto jednak badania wykopaliskowe.

Badane stanowisko znajduje się na zachodnim krańcu wsi Kobilice, na wysokości drogi kierującej się na północ w kierunku miejscowości Michałowo. W odległości około 900 m. na wschód od niego znajduje się stanowisko wielokulturowe badane również w ramach prac jamalskich, w 1996 roku przez autora tych słów oznaczone mylnie przez autorów badań powierzchniowych na przebiegu gazociągu, jako st. Kobilice 1 (nr na gazociągu 119), gdy w istocie leży całkowicie na obszarze miejscowości Sędzin.

Ostatecznie odcinek kolizji stanowiska z gazociągiem, wyznaczony w wyniku przeprowadzonych prac wyniósł 80 metrów. Daje to przy 13 m. szerokości wykopy o powierzchni 1040 m², czyli 10,4 ara. Przed przystąpieniem do prac archeologicznych cały ciąg wykopu pod gazociąg został odhumusowany sprzętem zmechanizowanym na głębokość 50-60 cm.

Ogółem na obszarze stanowiska leżącego w rejonie doliny Kanału Bachorzy wydzielono i eksplorowano 34 obiekty (m.in. dołki posłupowe i glinianki). W trakcie prac wydobyto z obiektów i warstw: